

EXHAUSTIVE NOTES

ON THE

S. S. L. C. (A Group) Tamil Text 1927.

BY

T. N. Appaniengar,

and

Pandit:- A. Arangaramanujam Pillai.

MADURA.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Price As. 9 only.

To be had of:—

1. The Manager

Harisamaya Divakaram Press.

239, South Marret St. Madura.

2. All Booksellers at Madura.

N. B:— Liberal Commission will be allowed to Teachers and Booksellers.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ந. Vol. 3.

அகஷயவ்ரு ஆடிமீ July & August 1926.

பகுதி எ. No. 7.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமை.

[131-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

இனி இவர்கள்திறத்தில் எம்பெருமானுக்குண்டான ஆதரத்தை உற்றுநோக்கினால் இவர்கள் பெருமை நன்கு விளங்குமாதலால் அது விஷயத்தைக் குறித்து இங்குரைக்கப்படும். பாகவதம் மூன்றாம் ஸ்கந்தத்தில், ப்ரும்ம புத்திரர்களான ஸநகாதிகள் இவ்வண்டத்திற் குட்பட்ட வைகுண்டத்திற்குச் சென்றகாலத்தில், ஜய விஜயர் என்று பெயருடைய வாயிற்காப்பாளர், தங்களை அவர்கள் உதாசீனப்படுத்தி உட்புகுவதை நோக்கிப் பிரம்புகொண்டு தடுத்தார்கள்; அப்பொழுது ஸநகாதிகள் கடுஞ்சினங்கொண்டு ஜய விஜயர்களை நோக்கி 'நீவிர் அசுரயோரியில் பிறக்கக் கடவீர்' என்று சாபமிட, இஃதறிந்த எம்பெருமான் இவர்கள் விவாதப்படு மிடத்திற் குவந்து இவர்களோடு சில வார்த்தையாடியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது வருமாறு:—

சேதனர்கள் தம் உடம்பைக்கண்டு மயங்கிப் பேரின்பத்தை இழந்து, பேய்போல லலைந்து திரியுமவர்களர் யிருக்கிறார்கள். “ஃரஃஷாகாரஸஃஷகாநாஃ துஃபுக்ஷாஸஸலெ” “புருஷாகாரமபக்தாநாம் த்வம்ப்ரகாசஸே” என்றபடி ஆச்ரிதருக்கு உருவெடுத்துத் தோன்றுபவனாகிய ஸர்வேசுவரன், ஆண்மக்களும் 'நாம் பெண்ணாகப் பெற்

றிலோமில்லையே' என்று விருப்புற, அவர்களையும் பெண்ணுடை உடுக்கும்படி செய்யவல்ல திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தோடு தன் பரி கரங்கள் தன்னைத் தொடர்ந்துவர ஸநகாதிகள் முன் தோற்றினான் இது விஷயத்தை சுசுப்ரும்ம மஹருஷி கேட்பார் செவிசுளிரத் தம் வாய்ப்படைத்த பிரயோஜனம்பெறக் கூறும்போது எம்பெருமான் பெரியதிருவடியின் திருத்தோளில் தனது கையைப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்தருளினான் என்று உரைத்தார். இங்கு இது விஷ யத்தை ஆராய்ந்து நினைத்துரைக்கப்படும்.

உலகத்தில் தோளிற் கையிட்டுச் செல்வது தோழரிடத்தே கண்டதொன்றும். ஒத்த பெருமையுடையாரே தோழராவார். ஸர் வேசுவரனுக்கு ஒத்தாரு மிக்காருமில்லையாதலால் இவன் நிஸ்ஸமாப் யதிகனென்று அழைக்கப்படுகிறான். இங்ஙனமிருக்கவும் இவன் தோழர்செய்யுஞ் செயலைச்செய்தது யாதுகாரணமெனில்? எம்பெரு மான் அன்பருடன் கலந்து பரிமாறும் சீலகுணமுடையவனாதலால் இங்ஙனம் செய்தானென்று அறியத்தக்கது. இப்பொழுதும் மற் றெல்லாப் புறப்பாடுகளிலும் எம்பெருமான் பெரியதிருவடியின் திருத்தோளில் எழுந்தருளிப் புறப்படும் புறப்பாடே விசேஷமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருவதும் இக்கருத்துப்பற்றியே என்க. இப் புறப்பாட்டின் அருமை அறியாதவன் நெஞ்சையும் இது உருகச் செய்யுமன்றே! இது நிற்க, கண்ணபிரான் துவாரகையை விட்டும் ஹஸ்தினாபுரத்தைவிட்டும் புறப்பட்டருளிய புறப்பாடுகள் புல வுண்டு. வியாசர் அவற்றைபெல்லாம் ஒரு விசேஷமாக எடுத்துப் பேசினாரில்லை. கண்ணபிரான் விராடபட்டினத்தை விட்டுக் கழுத் தில் ஓலைகட்டிக்கொண்டு பஞ்சபாண்டவருக்குத் தூதாகப் புறப் படும் புறப்பாட்டைக் காண அப் பட்டினத்தின் கோட்டைவாசற் கோபுரத்தடியிற் கூடியிருந்த ருஷி கூட்டங்களின் பெயர் முழுமை யும் வியாஸர் சொல்லமாட்டாமல் பிரயாசைப் பட்டிருப்பதை உத் யோகபர்வத்தில் தெளிவாகக் காணலாம்.

உயர்ந்தவன் இழிந்தசெயலைச் செய்வது யாவரும் ஈடுபடுதற் குடலாயிருக்கும். ஸர்வேசுவரனது அருமை பெருமைகளைச் சாஸ் திரமுகத்தாலும் யோகமுகத்தாலும் மறிந்து நைஷ்டிக நிஷ்டையை

(விஷயாந்தரங்களை நெஞ்சிலும் நினைந்தறியாத் தன்மையை)க் கொண்ட பெரியோர்கள் இப் புறப்பாட்டைக் கண்டு நிலைகலங்கி, நீர்ப்பண்டம்போ லுருகி, “ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலு ளழுந்தும் நாவாய்போல்” ஆந்தக்கடவி லாழ்ந்து மகிழ்ச்சியடை யத் தடையென்? எம்பெருமான் பெரியதிருவடி திருத்தோளில் கைபோட்டுச் செல்லும் புறப்பாடு இதற்குமுன்புண்டானதாக ஓரி டத்திலுங்கண்டதுமில்லை. பின்புண்டானதாகப் பாரதத்திலுமில்லை. இப்படி முன்பும் பின்புமில்லாத இப்புறப்பாடு ஸநகாதிகள் நிமித்த மாகவே உண்டாயிற்றென்று அறியத்தக்கது.

பெரியதிருவடியைத் தோழமைகொண்ட இப் புறப்பாட்டின் காரணமாக, ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திர ரத்னத்தில் திருவநந்தாழ் வான் கைங்கர்ய ப்ரகாரத்தைப் பேசும்போது பெரியதிருவடிக்கு, மற்றொருவருக்குமில்லாத ‘தாஸஸ்ஸகா’ என்று தொடங்கி, தோழ னான முறைபுண்டென அருளிச்செய்தார். வில்லிபுத்தூருறைவான் பெரியதிருவடியோடு ஏகாசனத்தில் வீற்றிருப்பதும் இம்முறைபற் றியே என்க.

இயல்பாகவே இளகிய நெஞ்சுடைய ஸநகாதிகளுடைய கோபத் தைத் தணிப்பதற்கு எம்பெருமான் வலிய நெஞ்சினரையும் உருக்க வல்ல திருக்கோலத்தோடு தோற்றுவதற்கு முக்யமான கருத்தொன் றிருக்கவேண்டும். அது இவ்விடத்திற்கு வேண்டியது. அஃதா வது:—எம்பெருமானுக்கோ அவனடியார்கட்கோ ஒருவன் விஷய மாக நிக்ரஹமாவது அநுக்ரஹமாவது உண்டாகுமாயில் அது அவ னுடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும் சென்று பற்றும். எம்பெரு மான், ‘ஸநகாதிகட்கு நம் பரிகரங்களாகிய ஜய விஜயரென்னும் பெயரையுடைய வாயிற்காப்பாளரிடத்திற் சீற்ற முண்டாயிற்று; இது, நம்மளவும் வந்து பற்றுமாயில் அனர்த்தமாய்முடியும்; இதற்கு யாதுசெய்வது? இனி, நம்மைக்கண்ட அளவிலே நெஞ்சரு கத்தக்க திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தைக் கொண்டு பிழையைப் பொறுத் துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டினால் அவ் வேண்டுகோள் எளிதாய்ப் பலனித்தியடையும்’ என்று கருதித் தோற்றினுனென்ப தாம். இத் தால் குற்றஞ்செய்தோர் தாம்செய்த குற்றத்தைப்

‘பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்’ என்று வேண்டிக்கொள்ளுப்போது குற்றஞ் செய்யப்பட்டோரின் நெஞ்சு இரக்கமுற்றிருந்தால் அவ் வேண்டிக்கொள் பலஸித்திபெறும்; இன்றேற்பலனடையமாட்டா தென்பது விளங்கும்.

இதுநிற்க, ஸத்ய ஸங்கல்பஞ்சிய ஸர்வேசுவரன் முன்னுரைத்த படி கருதி, பெரிய திருவடியின்மீது எழுந்தருளியகாலத்தில் ஜய விஜயங்கள் கண்டு ஆநந்தங்கொண்டு தம் நிலைகலங்கி ஒருவாறு தெளிந்து அவன் திருவடியை வணங்கித் தாம்செய்த பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளப் பிழைத்திருப்பேன். இப்பிழை நாம் அவனடியார்கள் விஷயத்திற்குச் செய்த பிழையை ஸர்வேசுவரன் பொறுத்துக் கொள்வானோ? கொள்ளானோ? என்று நீனைத் து, ‘ஸ்வாமீ! சிலகாலம் நரகாநுபவஞ்செய்து பின் அதினின்று நீங்குவதுபோலில்லாமல், ஒபாத் துயர்வினைக்கும் மாயா நரகமாகிய ஸம்ஸாரதுக்கமே அடியோங்கள் செய்த பிழைக்கு அனுபவிக்கும்படி நேர்ந்தாலும் எங்களுடைய நினைவும், செயலும், சொல்லும் துழாய் மணங்கமழும் தேவரீர் திருவடிகளை விட்டகலாதிருக்கவேண்டும்’ என்று பிரார்த்தித்தார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு வேண்டக்கேட்ட எம்பெருமான், தமதெண்ணம் ஒருவாறு கைகூடப்பெற்றபடி அறிந்து ஸநகாதிகளை நோக்கிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லத் தொடங்கினான். அவை வருமாறு:—

“வனதளஹி வாஷ்டுஷ ஸ்ரீஹ்யம் ஜயோ விஜய வனவய
கடியீடு க்யுத்யு ஸாம் யஜெஷ வஹ யதா ஸ்ரீகிருட்டோ”

“ஏதௌஹி பார்ஷதௌ மஹ்யம் ஜயோ விஜய ஏவச
கதர்த்தீ க்ருத்ய மாம்யத்வோ பஹ்வ யத்தா மதிக்கரம்”

(இ-ள்: ஜய விஜயரென்கிற என்னுடைய வாயிற்காப்பாளர்கள் என்னையும் அலக்ஷ்யஞ்செய்து உங்கள் விஷயத்தில் மிகுதியான தவறுதலைச்செய்துவிட்டார்கள் என்பதாம்.)

“யஜெஷ தயோ யபுதொ ஹ்யம் ஹவஸிஷ்டாநம் வுநெதஃ
ஸவனவாநம் ஸ்ரீதொ ஸாலி ஸ்ரீநயொ ஹவஹெநாஸி”

“யஸ்த்வே தயோத்ருதோ தண்ட: பவத்பீர் மாமநவ்ரதை:
ஸவாநமதோ ஸ்மாபீர் முநயோ தேவஹேளநாத்”

(இ-ள்: தேவதேவனான என்னை அவமதித்தபடியால் என்னை அநுஸரித்த உங்களால் இவர்கள் விஷயத்தில் என்ன தண்டனை விதிக்கப்பட்டதோ அது என்னால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாம். என்பதாம்.)

“தகுவ: ப்ரஸாதயாம்யத்ய ப்ரஹ்ம தைவம் பரம்ஹிமே
தத்திஹ்பாத்ம க்ருதம் மந்யே யத்ஸ்வபும்பி ரஸத்க்ருதா:”

“தத்வ: ப்ரஸாதயாம்யத்ய ப்ரஹ்ம தைவம் பரம்ஹிமே
தத்திஹ்பாத்ம க்ருதம் மந்யே யத்ஸ்வபும்பி ரஸத்க்ருதா:”

(இ-ள்: எனக்கு ப்ராஹ்மணர்களே உயர்ந்த தெய்வமாகுமாதலால் என்னுடைய வேலைக்காரர்களால் உங்கள் விஷயத்தில் அபராதம் ஏற்பட்டபடியால் உங்களை அப் பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; எனது வாயிற்காப்பாளர்களால் நீங்கள் அவமதிக்கப்பட்டிராதலால் அவ் வபராதம் என்னால் செய்யப்பட்டதாகவே கருதுகிறேன்; என்பதாம்.)

“யநூரோநிவ ம்ருஹாதி லொகொ ஹுதெயு க்யுதாமஸி
லொஸாயு வா ஹஸு கீகிபு ஹாநிவய ஸ்வாயே”

“யந்நாமாநிச க்ரஹ்ணாதி லோகோ ப்ருத்யே க்ருதாகஸி
லோஸாது வா தஸதத் கீர்த்திம் ஹாதித்வச மிவாமய:”

(இ-ள்: உலகத்தில் வேலைக்காரன் அபராதத்தைச் செய்தால் ஜனங்கள் எஜமானனுடையபெயரைச் சொல்வார்கள். (பணிபாளன் நிலைமையைக் கண்டு எஜமானன் இத் தன்மையினன் என்று ஊகிக்கலாம். பணிபாளன் செய்யும் அதிக்ரமச்செயலைக் கண்டவரெல்லாம் எஜமானன் இவனைக்கொண்டு இங்ஙனஞ் செய்கின்றனென்று கருதுவர்) அப் பணிபாளனால் செய்யப்பட்ட பிழையானது, குஷ்டரோகம் அழகிய சரீரத்தின் அழகைக் கெடுப்பதுபோல எஜமானனுடைய கீர்த்தியைக் கெடுக்கும் என்பதாம்.)

“யஸ்யாஜிதா ரீத யஸ்யஸ்யவணா வஸாஹம் ஸஷ்யோ: வஸநாதி
ஜமதா ஸ்வயாக் விகுமஃ ஸ்வாஹம் ஹவக்ஷி ராவஸ்ய ஸு
தீயக் கீதித் ஸிம்ஷாஹம் ஸ்வாஹம் ஸிவ: ப்ரதிகுரு வ்யதி.”

“யஸ்யாமலா ம்ருத யசக்ருவண வகாஹ: ஸத்ய: புநாதி ஜகதா
ச்வபசாத் விசுண்ட: , ஸோஹம் பவத்பி ருபலப்த ஸுதீர்த்த கீர்த்
திச் சிம்த்யாம் ஸ்வபாஹம் மபிவ: ப்ரதிகுல வருத்திம்.

(இ-ள்: மாசற்ற இனிமைவாய்ந்த என்னுடைய கீர்த்தியை
(அடியவர்க் கெளியனாகப் அவர்களோடு கலந்து பரிமாறுந் தன்மை
யை)க் கேட்கப்பெறின், சண்டாளனையாகிலும் அது, அவனைப்
பரிசுத்தமாக்கி வைக்கும். இப்படிக் கலக்கமில்லாத புகழ்படைத்த
நான் உங்களை இவர்கள் (வாயிற்காப்பாளர்) தடுத்தபடியால் உங்கள்
நிமித்தமாக, ‘அடியவர்க் கெளியனாகாதவன்; இவனைக் கன
விலும் காணவும் கருதவும்கூடாது; பிரம்படி விழும்’ என்று சொல்
லும்படி என்னுடைய கீர்த்திக்கு நிறைதையைப் பெற்றவனானேன்;
என்னுடைய கையேயாகிலும் உங்களுக்குத் தீங்கிழைக்குமாகில்
அதைக் கண்டதுண்டஞ் செய்வேன் என்பதாம்.)

“யசுஸவயா வரணவத் தவிக்ரு ரெணம் ஸஷ்யோ: க்ஷ
தா விசுரும ஜமதாம் ஸுஸீலம், நபுநீர் விரக்தமபி மாம் நஜஹாதி யஸ்யா:
ப்ரேக்ஷால வார்த்த மிதரேச க்ருத ப்ரயத்தா:.”

“யத்ஸேவாயா சரணபத்ம பவித்ர ரேணும் ஸத்ய: க்ஷதா கில
மலம் ஜகதாம் ஸுசீலம், நபுநீர் விரக்தமபி மாம் நஜஹாதி யஸ்யா:
ப்ரேக்ஷால வார்த்த மிதரேச க்ருத ப்ரயத்தா:.”

(இ-ள்: நான் பாததுளி கொண்டு பூமியனைத்தையும் தோஷங்
களைப் போக்கிப் பரிசுத்த மாக்குவதும், அடியாரோடு ஒத்திருக்குந்
தன்மைபெற்றதும், கடாக்ஷ லேசத்தைக் கருதிப் பலரும் தவஞ்
செய்து பெறுதே தயங்கும்படி அவர்களை அநாதரித்து நிற்கும்
அலர்மேல் மங்கையானவள் விருப்பமற்ற என்னை விடாதேயிருப்ப
தும் நான் பெரியோர்களது திருவடிகளைத் தொழுவதாலுண்டாகும்
பலமேயாகும் என்பதாம்.)

“நாஹம் தயாஜி யஜிதாஹ ஹவிவிதாநெஃ வெஜாதக்
வ்யத வ்யுத ரீதநு ஹுதலுக் ரீவெநி யசு ஸ்ராஹணஸ்ய
ரீவத ஸ்ராதொதாநுவாஸம் துஷ்ஸ்ய ரீயுவலிநெத திஜ
கரீவாநெஃ.”

“நாஹம் ததாத்மி யஜமாந ஹவிர்விதாநை: ச்யோதத் ப்ரத ப்யுத
மதந் ஹுதபுக் முகேந, யத் ப்ராஹ்மணஸ்ய முகதச்ச ரதோநுகா
ஸம்துஷ்டஸ்ய மத்யவஸிதைர் நிஜகர்மபாகை:.”

(இ-ள்: நான் வ கர்மபாகை யோடும் என் னிடத்தில் ஸமர்மணம்
செய்து (ப்ரயோஜனத்தை விரும்பாமல் என்னுடைய ஆ ராதன
மென் றே கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு) ஸந்துஷ்டனாயிருக்கிற
ப்ராஹ்மணன் புஜிக்குமளவில் அவன் உட்கொள்ளும் ஒவ்வொரு
கவளத்திலும் நான் எப்படித் திருப்தி யடைகிறேனோ, அவ்விதம்
யாகத்தில் யஜமானனால் நெப்போடு கலந்து ஹோமம் பண்ணப்
பட்ட ஹவிஸ்ஸை அக்திமுகத்தால் உட்கொண்டு திருப்தியடைய
மாட்டேன் என்பதாம்.)

“யெஷாம் ஸிஹ்யுஹ ரீவம் விகுமஃ யொம ராயா வி
ஹிதி ரஜிதாம்வி ரஜிகிரீநெஃ விபூம்ஸு கொநவிஷ
ஹெத யஷுணாஹம் ஸஷ்யோ: வஸநாதி ஸஹவந்தி மொரீ
மொகாநு.”

“யேஷாம் பிபர்மயஹ மகண்ட விசுண்ட யோக மாயா விபூதி
ரமலாங்கரி ரஜிகிரீநெ: , விப்ராம்ஸ்து கொநவிஷஹெத யதர்ஹண
ம்ப: ஸத்ய: புநாதி ஸஹசந்த்ர லலாம லோகாந்.

(இ-ள்: அநந்தங்களாயும், தடையில்லாததாயுமுள்ள ஆச்சர்ய
மான சக்தி விசேஷங்களைபுடைய நான் பரிசுத்தமான ப்ராஹ்மணர்
களின் திருவடிப்பொடிகளை முடிக்கொண்டு வஹிப்பேன். சந்த்ர
சேகரனான ருத்ரரீனாகிய ஸகலலோகங்களையும் அவர்களின்
திருவடிகளை விளக்கிய தீர்த்தம் பரிசுத்திசெய்துவைக்கும். அப்
படிப்பட்டவர்கள் ஏதேனும் அதிக்ரமம் செய்தாலும் அதை எவன்
தான் பொறுக்காதிருப்பான் என்பதாம்.)

போவாஃ” “அர்வாஞ்சோயத்தபஸரஸிஜ த்வந்த்வ மாச்சுத்ய பூர்வே
மூர்த்நாயஸ்யாந்வய முபகதாதேசிகா முக்திமாப்தா:” என்கிற பூர்
வாசார்யர்களருளிச்செய்த சுலோகத்தோடேயும், “த சு வ ர டி
கொடிரயொ ஸ்வையெந ஸரியுபோநவிஹவாநு” “தத்பாத
கோடிரயோஸ் ஸம்பந்தேந ஸமித்யமானவிபவாந்” எ ன னு ம் ,
“உக்யா யநஃஜய விவீஷண மக்யயாதெ பூத்யாய மக்யண
போநெ ஹுவதாவிதீணபு ம்ருகா வரண பீநுவய பீஷாவலி
பெஷ ஸாரிபுபூஷிஷததம் உயிராமயாநே” “உக்த்யா தநஞ்
ஜய விபீஷண லக்ஷயாதே ப்ரத்யாய்ய லக்ஷமண முநேர்ப் பவதாலி
தீர்ணம் ச்ருத்வா வரந்த மநுபந்த மதாவலிப்தே ஸ்வாமிந்ப்ரஸீத ஸத
தம் மயிரங்கதாமந்” என்று தேசிகன் அருளிச்செய்த சுலோகங்க
ளோடேயும் விரோதிக்கும். இவைகளுக்கு அர்த்தம்:— பாஷ்யகார
ருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தால்
முக்தியடைந்தார்கள். முன்புள்ளவர்கள் அவருடைய திருமுடி
ஸம்பந்தத்தால் முக்தியடைந்தார்கள். பாஷ்யகாரருடைய திருமுடி
ஸம்பந்தத்தாலும், திருவடிஸம்பந்தத்தாலும் விருத்தி அடைகிற
விபவத்தையுடையவர்கள். ஸ்ரீவிபீஷணஸ்வாமி யுத்தேசித்து
அருளிச்செய்த “ஸக்ருதேவப்ரபந்ய” என்கிற உக்தியாலேயும்,
அர்ஜுனனை யுத்தேசித்துச் சொன்ன “ஸர்வதர்மார்பரித்யஜ்ய” என்
கிற உக்தியாலேயும் ப்ரத்யயத்தை யுண்டாக்கி உடையவர்க்கு தேவரீ
ராலே கொடுக்கப்பட்ட வரத்தைக் கேட்டு, (அந்தவரமாவது உடை
யவர் செய்தருளின தெர்சன ஸ்தாபநம் முதலான கைங்கர்யங்
களாலே திருவுள்ளமுகந்து பெரியபெருமான், உம்முடைய ஸம்
பந்தி ஸம்பந்திகளெல்லாரும் உத்தீர்ணராவர்கள் என்றருளியவரம்.)
அந்தவரத்தைக் கேட்டு அந்த பாஷ்யகாரருடைய ஸம்பந்தத்தா
லுண்டான மதத்தால் த்ருப்தனான அடியேனிடத்தில் கிருபை
பண்ணி யருளவேணும் என்பதாம். இப்படி இரண்டு சுலோகத்
தாலும் பின்புள்ளார்களுக்கும், உடையவருடைய ஸம்பந்தம் கார்ய
கரமாகத் தட்டில்லை. சுருக்வாவரம், என்பதற்கு கௌசிக ஸ்ரீநி
வாஸாசார்யர் பண்ணின வ்யாக்கியானத்திலும் கீழ்ச்ருபித்தபடியே
சொல்லியிருப்பதால், வரம் என்பதற்கு பஹுப்ரகாரமாக ஆது

நிகர்கள் சொல்லும் அர்த்தம் அதுபபநம், மேலும், கீழ் உதாஹரிக்
கப்பட்ட ஆசார்ய ஸூக்திகளோடும் விரோதிக்கும்.

ஆனால் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் கடைசியில் சேதனசேத
னங்களை சரீரமாகவுடைய ஸர்வேசுவரன் ஸமஸ்தசேதனர்களுக்கும்
முக்தியைக் கொடுக்கவேணுமென்று சொல்லியிருப்பதால், பரமகிரு
பானுவான ஒரு ஆசார்யன் எல்லாரையுமுத்தேசித்து ப்ரபத்திபண்
னாக்ருமமாகையால் எல்லாருக்கும் ப்ரஸமயம் வரமாதாவெனினல்;
கீழ்ச்ருபித்தபடியே அந்த ஆசார்ய ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கே
பலஸித்தியுண்டாகுமாகையால் எல்லாரும் ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தை
யடைந்து பலத்தைபடையவேணுமென்றே அர்த்தம் சொல்ல
வேணும்.

இத்தை அநுஸரித்து, திருவாய் மொழியில், “அணைவதரவ
ணைமே” லென்கிற பாசரத்தின் விபாக்யானத்தில், ‘கீழ்ச்ருவாய்
மொழியில் ஸர்வேசுவரன் ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தமுள்ளவர்
களுக்கு அந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக பலத்தைக்கொடுக்க உத்
யுக்தனாயிருக்கிறபடிபைக்கண்டு தன்னோடு ஸம்பந்தத்தை யுண்
டாக்க வேணுமென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார்’ என்று அரு
விச்செய்திருப்பதைக் கண்டுகொள்க.

இப்படி ஸர்வேசுவரனிடத்தில் யதாவத்தாக ப்ரபதநத்தை
அநுஷ்டித்தவனுடைய ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமும், பரம்பரா ஸம்பந்த
மும் தக்காலீந ப:சாத்தனலீன ஸாதாரணமாக ஏற்படுகிறபடியின
லேயும், அப்படிப்பட்ட பூர்ணாதிகாரிகள் இப்போதில்லாமையாலே
யும் பூர்ணாதிகாரிகளான ஆழ்வார்களும் “அவர் அடிபணிந்துய்ந்த
வன்” என்கிறபடியே அவர் திருவடிகளான உடையவருமான
இவர்களுடைய ஸம்பந்தமே உத்தாரகமாகையால், நம்முடைய
ஆசார்யர்கள் தனித்து ப்ரபத்திபண்ணாமல் அந்த ஸம்பந்தமே உத்
தாரகமாக அத்யவஸித்து அப்படியே தாங்களும் அநுஷ்டித்தும்
உபதேசித்தும் பின்புள்ளாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கிரந்தரூபமாக
வும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் ஆழ்வாருடைய வரஸம்பந்
தமே உத்தாரகமென்று அத்தியவசித்து கர்த்தவ்யாம்ச மில்லாம

விருப்பதே ஸம்பரதாய லித்தமான அர்த்தம் ஆசார்யருபரிக்கு ஹீதமான அர்த்தமும் இதுவே.

இப்படியிருக்க சிலர் ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக அநுஷ்டிக் காமல் தங்களை ஆசிரயித்தவர்களுக்காகத் தாங்கள் பரந்யாஸத்தைப் பண்ணுவது எதுகருதியோ? தெரியவில்லை. முன்சொல்லியபடி பெரும்பாலோர் அநுஷ்டானமிருப்பதால் அதை அநுபபந்நமென்று சொல்ல வொண்ணாது. இவர்களுக்கு பலஸித்தியில்லை பென்றும் சிலர் இந்த ஸம்பரதாயத்தர்களை அப்ரபந்தர்களென்றும் சொல்லு மது அஸங்கதம். என்று நிரூபிக்கவேண்டியது ஆவசியகமாகையால் இப்படி யதாமதி நிரூபிக்கப்பட்டது.

இந்த ப்ரபத்தி ஆர்த்த ப்ரபத்தி, த்ருப்த ப்ரபத்தி என்று இரண்டு ப்ரகாரமாக இருக்கும். ஆர்த்த ப்ரபத்தியாவது:— ஸம் ஸாரத்தில் அடிக்கொதிப்பாலும், பகவதநுபவாஸபத்தில் தரியா மையாலும், அதற்கிடைச்சுவரான ஸம்ஸாரத்தினுடைய நிவ்ருத்தி யில் உத்கடேச்சையுண்டாகி அப்போதே ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி ஸ்வாநுபவகங்கர்யங்களைக் கொடுக்கவேணுமென்று ஸர் வேசுவரனை ப்ரார்த்திக்கை. இந்த அதிகாரிகள் ஆழ்வார்கள்போல் வார்கள். இவர்கள் ப்ரார்த்தித்தால் உடனே அவர்கள் கோரின படியே சில அதிகாரிகளுக்கு ஸர்வேசுவரன் பல ப்ரதானம் பண் ணுவன். அப்படி யன்றிக்கே ஆழ்வார்கள்போல்வார்கள் சில அநி காரிகளை இவர்களுடைய ஜ்ஞானாநுஷ்டானங்களைக் கண்டும். இவர் கள் உபதேசிக்கும் அர்த்தங்களைக் கேட்டும் லோகம், உஜ்ஜீவிக்க வேணுமென்கிற அபிப்ராய விசேஷத்தாலும், “ராதேதவலி நுத ஜீணெய்யாநெ” “ரமதேதஸ்மீந்நுத ஜீர்ணேசயாநே” என்கிறபடியே காமினியுடைய அழுக்குகக்கும் காமுகனைப்போலே யும், வேர்ச்சுடுமவர் மண்பற்றுக்கழற்றாதாப்போலேயும், சரமசரீ ரத்தோடேவைத்து அநுபவிக்க வேணுமென்னும் அபிப்ராய விசே ஷத்தாலும் இவர்கள் அபேக்ஷித்தபடியே தலைக்கட்டாமலுமிருக் கும். ஆகிலும் விதிவகையே நடத்துமவனாகையால், “மங்க வொட்டு” என்பதுபோல இவர்கள் ப்ரார்த்தித்தால் ப்ரார்த்தித்த படியே நடத்தும்.

த்ருப்த ப்ரபத்தியாவது:— வர்த்தமான சரீரத்திலும் அந்த சரீரத்தால் அநுபவிக்கக்கூடிய விஷயங்களை அநுபவிப்பதிலும், ஆசையுடையவனுப், சரீரந்தர பரிக்காஹத்தில் விரக்தியுடையவதி காரி வர்த்தமான சரீராவஸாநத்தில் தனக்கு முக்தியை அபேக்ஷித்து அதைப்பெறுகைக்காக ஸர்வேசுவரனிடத்தில் பண்ணுகிற ப்ர பத்தி. இவனுக்கு அந்திமகாலத்தில் இவன் கோரினபடியே இவன் அபேக்ஷித்ததை ஸர்வேசுவரன் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும். இப்படி ப்ரபத்தி ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

தேசவாஸம், திருநாம ஸங்கீர்த்தனம், புருஷோத்தமவித்யை, திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலேகட்டுகை முதலானவைகளும் மோக்ஷ ஸாதநங்களாமானால் இவைகள் பக்திக்கு அங்கமாயிருப் பதையொழிபத் தனியே மோக்ஷஸாதநமாவ தெப்படியெனில், ப்ர பத்தி பக்திக்கு அங்கமாயும், தனித்து ஸாதநமாயும் எப்படியா கிறதோ அப்படியே இவைகளும் ப்ரமாணபெலத்தாலே, பக்திக்கு அங்கங்களாயும், தனித்து மோக்ஷ ஸாதநமாயுமிருக்கலாம். இவை தனித்து மோக்ஷ ஸாதநமாகமாட்டாவென்கிற நிஷேதவசனமில்லை.

மேலும் பட்டர் பகவத்குணதர்ப்பணத்தில் நாமஸங்கீர்த் தநத்துக்குத் தனித்து உபாயத்வத்தை ஸாதித்திருப்பதால் அந்த ந்யாயத்தைக்கொண்டு மற்றவைகளும் தனித்து உபாயங்களாகலாம்.

[தொடரும்.]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சரித்திரம்.

[192-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மரணத்திற்குத் தப்பியது.

இவர் சிஷ்யர்களுடன் சிறந்துவிளங்கு நாளில் இவர் பெருமை பொருதபர்வி ஒருவன் தன் மனைவியைக் கொண்டு இவர் பிச்சை

யில் விஷங்கலந்தான். பிச்சையிட்டவன் செய்த குறிப்பால் இவர் சந்தேஹித்து ஒரு நாய்க்கிட்டுப் பரீக்ஷிக்க அது உடனே இறந்து போயிற்று.

யக்ஞமூர்த்தியை வென்றது.

யக்ஞமூர்த்தி என்பானொரு வித்வான் ஸ்ரீரங்கமடைந்து இவரோடு தர்க்கித்தான். இவர் 17 நாள் வரையிலும் வெற்றியின்றியே இருந்தார். கடைசியாக இவர் அன்றிரவு சிந்தைகலங்கித் தம் திருவாமாதனமான தேவப்பெருமானிடம் முறையிட்டு உண்ணாது உறங்கினார். தேவப்பெருமாள் இவர் கனவிற்கேற்றேன்றி ஆளவந்தார். ருடைய மாயாவாதகண்டனத்தை நினைப்பூட்டவும், இவர் விழித்து 18ம் நாள் சந்தோஷமுகத்துடன் சென்றார். யக்ஞமூர்த்தி இவரைக் கண்டதும் இவர் திருவடிகளில் விழுந்து செண்டனிட்டு இவருக்கு சிஷ்யராயினார். இவரவருக்கு சந்தானங்கொடுத்து அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் என்று திருநாமமிட்டார். அவருமீவர் பால் அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஒதியுணர்ந்தார்.

அனந்தாழ்வானை நந்தவனம்செய்ய நியமித்தது.

இவர் திருவாய் மொழிக்கு விரிவுரை நடத்திச் செல்லுங்கால் “சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடம்” என்றுவர, அனந்தாழ்வான் என்னும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யழைத்து அன்றுமுகல் திருமலையில் ஒரு நந்தவனம் ஏற்படுத்துமாறு ஆக்ஞாபித்தார்.

பெருமாள்கோவிலையும் திருமலையையும் சேலித்தது.

ஒருசமயம் இவர் பெருமாள்கோவிலையும் திருமலையையும் சேவிக்க வேண்டுமென்னு மெண்ணம்மிகுந்து திருவாய்மொழியை விரைவில் முடித்து, பெருமானிடம் விடைபெற்றுப் பெருமாள் கோயிலையடைந்து முறையே வணங்கி மகிழ்ந்தார். அவர் பிறகு அதன் திருமலையேநோக்கிப் புறப்படுவாராயினர்

திருமலைக்குச் செல்லும்போது இவர் நடுவில் வழிதப்பித்திகைத்து நின்றார். அப்பொழுது ஒருவன் சரியான பாதைதெரிவிக்க அவனை அமானவனென்றெண்ணி அன்புடன் தெண்டனிட்டு சென்றார்.

நித்ய சூரிகளும்வந்து வசிக்கும் சிறப்புவாய்ந்த மலையின்மீது எம்பெருமானார் அடிவைக்கவும் அஞ்சினவராய் மெதுவாக ஏறிச் சென்றார். பெரியதிருமலை நம்பியும் அனந்தாழ்வானும் இவரை எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்றார்கள். இவர் திருவேங்கடமுடைய யானையும் ‘இராமானுஜன்’ என்கிற அனந்தாழ்வானுடைய நந்த வனத்தையும் சேவித்து ஆனந்தித்தார். கோனேரியில் நீராடினார் குருகு நாரை கோழி காகம் குயில் மயில் வண்டு கிளிகளினின்னிசை களைக் கேட்டுமகிழ்ந்தார். அங்கு உண்ணாமல் மூன்றுநாள் தங்கி ஆராவமுதனைப் பருகிக் குளித்திருந்தார்.

கோவிந்தப்பெருமானை சிஷ்யராகப் பெற்றது.

கோவிந்தப்பெருமாள் பெரியதிருமலைநம்பியிடம் மிகவும் வணங்கி வழிபட்டிருந்தார். பெரியதிருமலைநம்பியிடம் இவர் இராமாயணம் கேட்டபின் கோவிந்தப் பெருமானைத் தமக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அவரும் பிரியமுடன் நீர்வார்த்துக்கொடுக்க, இவர் களிப்புடன்பெற்று ஸ்ரீரங்கமடைந்தார். ஆனால் கோவிந்தப் பெருமாள் ஆசார்யரைப் பிரிந்ததால் மிகவு மிளைக்க, இவர்கண்டு திருமலை நம்பியிடமே அனுப்பினார். அவர் இவரை முகம்கொடுத்தும் பாராது, “விற்பசவுக்குப் புல்லிடுவாருண்டோ?” என்று சொல்லித் தள்ளிவிட்டார். பிறகு அவர் உடைய வரிடமே திருப்பிவந்து மிகவும் பிரீதியோடு இருந்தார்.

அவர் அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து மனம் சொல் செய்கை மூன்றினாலும் இவரையே வழிபட்டு, மனைப்பால் பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம் துறந்து, பாம்பொருளின் சுழி பட்டோடும் சுடர்ச்சோதி வெள்ளத் தின்புற்றிருந்தார். இவரவருக்கு உடனே சந்தாசம் கொடுத்து எம்பார் என்று திருநாமஞ் சாத்தினார். எம்பாருடைய கீர்த்திவெள்ளம் வார்த்தையி லடங்காததாகும்.

அருளாளப் பெருமானேம் பெருமானார் தமது மடத்தை இடித்தது.

அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் ஒரு மடத்திலும் இவர் ஒரு மடத்திலும் வசித்தார்கள். இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்

ஸ்ரீரங்கத்தை யடைந்து, எப்பொருளானு? உடமெங்கே என்று கேட்டார்கள். அருகிருந்தவர், எந்த எம்மெது? என்று சந்தேகிக்க, “பாஷ்யகாரர்” என்ற பின்பு தெரிந்துகொண்டார்கள். இதை அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் கேட்டு, தாம் தனிமடத்திலிருந்த தாலன்றோ இச்சந்தேகத்திற்கு இடமுண்டாயிற்று என மனம் நொந்து உடனே தமதுமடத்தை இடித்துத்தள்ளி இவர் திருவடிகளின்கீழ் நித்யவாசம்செய்தார். இங்ஙனம் அவர் ஆசார்யனே பரம் பொருள் என்னும் நுண்ணறிவைப்பெற்று, இவரையன்றி வேறு தெய்வமில்லாத, இவர்பால் வந்திட்பெற்ற அருமையான அர்த்தங்களைச் சுருக்கி ஞானசாரம், பாரிமயசாரம் என்ற இரண்டு பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்தார்.

ஆளவந்தார் திருவுள்ளக்குருதிதை அன்புடன் நிறைவேற்றியது.

இவர் வியாசர் அருளிய பிழ்மகுத்திரத்திற்கு விசிஷ்டாத் வைதபரமாய் விரிவுரையொன்றேயுள்ளது. இதில் தத்வம் மூன்று என்பதையும், உயிரையுடையவன் உபாடான் என்பதையும் விளக்கியுள்ளார். இது ஸ்ரீபாஷ்யம் எனப்படும் பெருடன் இக்காலம் உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் விளக்கக்காணலாம். இதனாலேயே இவருக்கு சரஸ்வதீதேவியால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் என்ற சிறப்புப் பெயரும் வழங்கப்பெற்றதென்பது.

பஞ்சகாலபராயணரான கர்ச்சாழ்வான் ஒரு நாள் உபாதான காலத்தில் கடுமழைபெய்த நேரம் கிடைக்காமல் அன்றிரவு உண்ணாதுறங்கினார். நெடுநாள் அவனையமுது செய்யும்சமயம் ஆழ்வான் தேவிகளான ஆண்டவன் தம்பர்த்தா பட்டினியிருப்பதை நினைக்க, பெருமாள் உத்தம உபாடான் சிறிது பிரசாதம் கொடுத்தனுப்பினார். அதனை ஆழ்வான் அன்புடனேற்றுத் தம் தேவிகளுக்கும் கொடுத்தார். அதன் காரணமாக அவருக்கு இரண்டு புத்திரர்கள் கர்ப்பத்தில் உத்தம உபாடான் இவர் அவர்களை ஆசீர்வதித்து அவர்களுக்குப் பராசார் என்னும் வேதவியாசர் என்றும் திருநாமஞ் சூட்டினார். சிறிது நேரம் பெருமானுக்கு ஒரு செல்வக்குமாரன்தோன்ற இவர் அவர்களைப் ‘பராங்குசநம்பி’ யென்று நம் மாழ்வாரது திருப்பெயரால் கர்ச்சாழ்வாராயினர்.

அவை ஒரு புறமிருக்க; இவர் வேதத்தினுட் பொதிந்த மெய்ப் பொருளான சிறந்தகொள்கைகளை உலகினருக்கறிவிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு, தெற்கே கன்யாகுமரி முதல் வடக்கே ஹிமயமலை வரையுள்ள திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களை யெல்லால் சேவித்து, அவ்வத்தேசத்துள்ள நீசச்சமயங்களை வேருடன் களைந்தார். இங்ஙனம் இவர் பல்லுயிர்களையும் பலவிதமாகத் திருத்தியருளினார்.

திருக்குறுங்குடி நம்பிக் குபதேசம் செய்தது.

அச்சகாலம் திருக்குறுங்குடி நம்பியை சேவித்தபோது, “நான் இவ் வுலகத்துயிர்களைத் திருத்துவதற்கு எத்துணையோ பல பிறவிகள் எடுத்துப் படாதனபட்டும் பயனின்றி யொழிந்தது; அக்காலங்களில் உண்மையுணராத பலரும் என்னைத் தாழ்வாக மதித்துத் தம் வாழ்வை யிழப்பாராயினர்; அதனால் அப் பலரையும் யான் கைவிட நேர்ந்தது; ஆனால் இப்பொழுதோ உம்முடைய உபதேசத்தால் எண்ணில்லாத உயிர்கள் நல்வழிப்படுவதைக் காண எனக்கு எல்லையற்ற இன்பமுண்டாகின்றது; அவ்வுபாயத்தை உபதேசித்தருளவேண்டும்” என்று கேட்க, இவர் “கேட்கும் க்ரமத்திலே கேட்டால் சொல்லும் அடைவிலே சொல்லுகிறோம்” என்ன, நம்பி இவர்க்கு ஸிம்ஹாசனமிட, அதில் ஸ்வாசாரிபரான பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருப்பதாக பாவித்துக்கொண்டு, தாம் நிலத்திலிருந்து மந்த்ரரத்னமான த்வயத்தை உபதேசித்தார். அன்றியும் அவருக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி எனத் திருநாமமும் இட்டனர்.

முதலிகளுடைய சந்தேகம் தீர்த்தது.

இவர், நீராடச்செல்லும் சமயம் பிறப்பாலுயர்ந்த முதலியாண்டான் கையையும், நீராடியபின், சிலம்பம் பழக்கும் மல்லரான பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசர் கையையும் பிடித்துச் செல்லுவது வழக்கம். ஒருநாள் முதலிகள் இவரைநோக்கி யிப்படிச் செய்தருளலாமோ வென்று கேட்க, இவர் “உயர்திருக்கச் செய்தே தாழ்சில்லாநின் றோமே என்கிற அபிமானம் உண்டு உங்களுக்கு; அக்கொத்தையில்லாதவரிதேயிவர்” என்று மறுமொழி கூறியருளினார்.

பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசருடைய சந்தேகம் தீர்த்தது.

ஒருநாளிவர் விபீஷணசாணாகதி யருளிச்செய்ய, பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர் எழுந்துநின்று, “எல்லாம்விட்ட விபீஷணனுக்கே பெருமானருள்பெற அரிதாயிருந்தது; மனைவி மக்களுடன் கூடிய யான் பெருமானருளுக்கு எப்படி இலக்காவேன்?” என்று மிகவும் வணங்கி அச்சத்துடன் கேட்க, இவர் “பிள்ளாய்! பயம் வேண்டாம் நம்முன்னைப்பெற்ற பேற்றை நாமுமடையத் தடையிலலை; நம்மாழ்வார் ‘அவாவற்று வீடுபெற்ற’ என்கையால் அவர் வீடுபெற்றது நிச்சயமன்றோ? அவர் சம்பந்தங்கொண்டு நீரும் நானும் வீடுபெறுதல் நிச்சயம்; பிராட்டி புருஷகாமானால், பேற்றில் குறையிலலை; பிராட்டி பெருமானைவிட்டு நிமிஷமும் அகலாத பின்பு நமக்குக் குறையிலலை; ஆனபின்பு நான் பெறும்பேற்றை நீரும் பெறலாமென்று நிர்ப்பயமாயிரும்” என்று அருளிச்செய்தார்.

முதலியாண்டானை அத்துழாய்க்குத் தாதியாக அனுப்பியது.

பெரியநம்பியின் குமாரத்தி “அத்துழாய்” ஒரு நாள் மாமனார் வீட்டில் நீராடச் செல்லுவதற்குத் துணைவேண்டி நிற்க, மாமியார், ‘தாய்விட்டுத் தாதியைக் கூடஅழைத்துச் செல்’ என்று மிகவும் கடிந்து சொன்னாள். அத்துழாய் அகனைத் தம் பிதாவினிடம் முறையிட, அவர் இனையாழ்வாரிடம் தெரிவிக்குமாறு சொன்னார். அங்ஙனமே அவளும் உடையவரிடம் தெரிவிக்க, அவர் உடனே முதலியாண்டானை அழைத்து அவளுக்குத் தாதியாக உதவிபுரியும்படி அனுப்பினார். அவரும் அப்படியே சென்று சிலநாள் பணிசெய்ய, அத்துழாயின் மாமியார் கண்டு திடுக்கிட்டு அவள் பெருமையை உணர்ந்து, இனையாழ்வாரிடம் சென்று தான் குற்றம் செய்ததைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டினாள். பிறகு இவர் முன்போல் முதலியாண்டானைத் தன்னிடம் அழைத்துக்கொண்டார்.

பெரியநம்பி மாறநேர்நம்பிக்குச் சரமக்ரியை செய்தது.

அஃதங்ஙனமிருக்க, பஞ்சமஜாதியில்உதித்த பாகவதரான மாறநேர்நம்பி பரமபதமடைந்தார். பெரியநம்பி அவருக்கு எல்லா உத்தரக்கிரியைகளையும் செய்துமுடித்தார். அதை உடையவர்கேட்டு,

வேறு எவரையேனும்கொண்டு அது செய்யலாகாதோ? என்று தம் ஆசாரியரை வினவினார். அதற்குப் பெரியநம்பி, “நான் இராமபிரானிலும் கிருஷ்ணனிலும் உயர்ந்தவனல்லன்; இவர் ஜடாயுவினும் விதுரனிலும் தாழ்ந்தவரல்லர்; நம்மாழ்வாரருளிய ‘பயிலும் சுடரொளி’யும் ‘நெடுமாற் கடிமை’யும் கடலோசையல்லவே?” என்று மறுமொழிகூறியருளினார்.

ஊமைக் கருள்புரிந்தது.

உடையவர் ஒரு ஊமைநாயைழைத்து மறைவிடத்தில் அவனுக்குத் தம் திருவடியைக் காட்டி அருள அவன் அத்திருவடியையேதஞ்சமாகநம்பி உயர்கதியை யடைந்தான். கதவிடுக்கிலிருந்து இதனைக் கண்டுகொண்டிருந்த கூரத்தாழ்வான் தாம் பலநூல்களைக் கற்றும் அவற்றாற் பயனில்லைபென்று அவன்பேற்றிற் பெரிதும் விபப்படைந்தவராயினர்.

ஆசார்யரைத் தஞ்சமென்றறிந்தது.

ஒரு நாள் திருக்கோட்டியூர்நம்பி மேல்மாடியிற் கதவைத் தாழ்ப்பாளிட்டுக்கொண்டு, ஏதோ ஒன்றில் ஆழ்ந்த த்யானமுடையவர்போல எழுந்தருளியிருந்தார். அதை இவர்கண்டு எதைப்பற்றிய த்யானமென்று கேட்க, அவர், “ஆளவந்தார் நீராடும் சமயத்தில் திருமேனிபே த்யானம்; ஆளவந்தாரென்னும் திருநாமமே மந்திரம்” என்று அருளிச்செய்தார். அன்றுமுதல் இவரும் தம் ஆசார்யரை அப்படியே நினைத்திருந்தார்.

சோழனால் அழைக்கப்பெற்றது.

சோழமண்டலத்தில் சோழன் வீரசைவனாய் வேதத்திற்கு மாறான சிவாகமத்தை மெய்யெனக்கொண்டு, சிவனைபான் என எல்லா வைணவரையும் பலவந்தமாய்க் கையெழுத்து வாங்கிவந்தான். அப்பொழுது ஸ்ரீநாகத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மத்தை நிலைநிறுத்தி வீரவைஷ்ணவர்களுடன் விளங்கிய இவரையும் அவன் தன் எண்ணத்தின்படி இசைவிக்கக்கருதி, தன்னிடத்திற்கு அழைத்துவருமாறு ஏவலாளர்களை யனுப்பினான். அதனால் இவருக்கு ஆபத்து

வருமென்றஞ்சி இவர் நீராட்டங்கண்டருளும் சமயத்தில் கூரத் தாழ்வான் சந்நாசக்கோலம்பூண்டு பெரிய நம்பியுடன் சோழனிடத் திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

மேற்கே சென்றது.

இவர் நீராடியபின் ஆழ்வானைக்காணாமல், நிகழ்ந்ததையறிந்து வெள்ளை உடையடுத்து, பெருமானிடம் விடைகொண்டு சிஷ்யர்களுடன் மேற்கே சென்றார். ஆனால் அரசனான் விடுக்கப்பட்ட ஆட்கள் இவர் மாறுவேடங்கொண்டிருப்பதறிந்து இவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். அப்பொழுது இவர், “கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமுமென்கோலாடி குறுகப்பெறு, நடவரைத்தோள் சக்கிரபாணி சார்ந்தவிற்சேவகனை” என்று சொல்லி வழியில் மணலை யிரைத்துச்செல்ல, பின்தொடர்ந்தவர்கள் மேலே அடிபெடுத்துவைக்க இயலாது வந்த வழியை திரும்பிவிட்டார்கள்.

வழிதப்பியது.

வழியிலிவர் சிஷ்யர்களைவிட்டுப் பிரிந்து, ஆறுநாளிரவு அவர்களை ஒரு மலையடியில் சந்தித்து, எல்லோரும் மழையால் நனைந்து குளிரால் வருந்தியிருந்தார்கள். அப்பொழுது திருமலைநல்லான் சிஷ்யர்களான சிலவேடர்கள் இவர்களைக்கண்டு இரக்கமும் மகிழ்வும் எய்தி மறுநாள் இவர்களைத் தங்கள் தலைவனிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அப்பால் அவனும் இவர்களை அருகிலேயுள்ள கொள்ளிக்கலமென்னும் கிராமத்தில் ஓர் அத்தான் வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனான்.

அத்தண்ணுக்கு அதுகாஹம் புரிந்தது.

அந்த வீட்டிற்குரிய பிராமணன் மனைவி முன்பொருசமயம், அங்குப் பஞ்சம்வந்த காலத்தில், ஸ்ரீரங்கம்சென்று வசிக்குமாறு நேர்ந்தது. அப்பொழுது அவள் உடையவரை வழிபட்டு அவரிடம் உபதேசமும் திருவடிநிலைகளும் பெற்றிருந்தாள். பிறகு அவள் தன்னாரான கொள்ளிக்கலத்தை யடைந்தபின்னும் அவருடைய திருவடிநிலைகளைக் கைவிடாது மிகுந்த பக்தியுடன் போற்றிவந்தாள்.

தாள். அன்றியும் அவள் வைதிகமுறைவழுவாது, பரிசுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் அடிசில்சமைத்ததைக் கண்டு சிஷ்யர்கள் அன்றிரவு அவ்விடத்திலேயே உணவருந்துவாராயினர். அப்பொழுது அவள் இவரைத் தன்னுசார்யரென்று உணர்ந்து அளவிலடங்காத ஆனந்த மடைந்தாள். இவருக்கு ஆகாரமாகப் பாலும்பழமும் அளித்து அவற்றை ஏற்றருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டாள். பின்னரும் அவள், நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த தன் கணவனை யெழுப்பிச் சாப்பிடப்பண்ணி, தான் சாப்பிடாமல், தன் ஆசார்யர் அங்கு வந்திருப்பதையறிவித்து, இவருடைய சிஷ்யராகும்படி அவனைப் பார்த்து தித்தாள். பிராம்மணனும் அதற்கிசைந்து மறுநாளிவருடைய திருவடிகளில் ஆசிரயித்து, சிஷ்யராகும் பெறும்பேறு பெற்றான்.

மிதிலை சென்றது.

இவர் முன்போல் சந்நாச உடைகளைத்தரித்து மிதிலாபுரியை யடைந்தார். அங்குள்ளார் வீரசைவர்களாகையால், இவமையொருவரும் ஆதரிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நல்லகுணமுண்டாகும் போருட்டு, இவர் முதலியாண்டானை யழைத்து அவர்கள் உபயோகிக்கும் நீர்த்துறையிலே திருவடிவிளக்கும்படி கூறியருளினார். அதன்படி செய்ய அவ்வூரார் அந்நீர் அருந்தியதினால் அங்ஙனமே நற்குணமடைந்தார்கள். பிறகு இவர் அவ்வூருக்குச் சாளக்கிராமமென்று பெயர் வழங்கியருளினார். அங்கே இவர் வடுகநம்பி என்பவரையும் தமது சிஷ்யராகக் கைக்கொண்டார்.

தொண்டனார் சென்றது.

அதன் பிறகு உடையவர் அங்கிருந்து தொண்டனாரை யடைந்தார். அவ்வூரில் விடலகேவராயனென்னும் அரசனுடைய மகளைப் பேப்பிடித்திருந்தது. அவ்வரசனது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி இவர்தம் திருவடிநீரால் பெண்ணைப்பிடித்திருந்த பேஷைய ஓடச்செய்தார். அதனால் அரசனும் மனைவியும் அவர்எளருமை மகனும் இவர் திருவடிகளில் தெண்டனிட்டுச் சிஷ்யர்களானார்கள். அது நிற்க, அங்கே கூழமணர்கள் அநேகர் இவரை யெதிரிட்டு வாதம்செய்தார்கள். அப்பொழுது இவர்தம் உண்மை உருவத்தை வெளியிடத் திரு

வுள்ளங்கொண்டு, ஓர் திரைமறைவில் ஆபிரம் கலைபுடைய ஆகி
சேஷன் வடிவமாய் நின்று அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்
வொருவிதமாக மறுமொழி பகர்ந்து, வந்தவர் அனைவரையும்
வாயடக்கினார். அதனால் அவர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவசமயமே உண்
மையெனத் தேர்ந்து அம்மதக்கையே தழுவுவாராயினர். விடல
தேவராயனுக்கு விஷ்ணுவர்த்தனராயன் என்று உடையவர்மறுபெய
ரளித்தார். அவ்விடத்தில் எம்பெருமான் தொண்டனார்நம்பி
என்பவரால் அடிமானிக்கப்பட்டிருந்ததால் நம்பிதம்பிரான் என்று
திருநாமம் இட்டார். அங்கு வேதாந்த வ்பாக்யானம் செய்து
கொண்டிருக்கும் காலத்தில் திருமண் தரிப்பதற்கு முழுதும் இல்
லாமல் செலவாய்விட, இவர் அதுவே விசாரமாய்க் கண்வளர்ந்தருள,
எம்பெருமான் இவர் ஸ்வப்பநத்தில் தாம் யதுகிரியில் ஓர்புற்றில்
மறைந்திருப்பதாயும் அங்கே சமீபத்தில் திருமண் இருப்பதாயும்
சாதித்தார்.

திருநாராயணபுரம் சென்றது.

இவர் ராஜஸகாயத்தால் காடுவெட்டி சீர்திருத்தி யதுகிரி
யடைந்து அங்கு திருமண் இருக்குமிடத்தையும் ஒரு புற்றின்கீழ்
மூலவர் திருநாராயணனையும் கண்டு மகிழ்வடைந்தார். சக வருஷம்
ஆயிரத்துக்குமேல் பன்னிரண்டு சென்ற வர்த்தமான பஹுதான்ய
வருடம், தைமாசம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்திதி, விபாழன் புனர்பூச நட
சத்திரத்தில் அவரைமீண்டும் வெகுவிமரிசையாய் ப்ரதிஷ்டை செய்
தார். திருநாராயணன்றானே உபாயோபேயமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற
ஒருநாயகத் திருவாய்மொழியைத் திருநாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்
தருளினார்.

பின் இவர் திருநாரணற்கு நித்யோத்ஸவ, பகேஷாத்ஸவ,
மாஸோத்ஸவ, ஸம்வத்ஸர உத்ஸவங்களெல்லாம் நடத்து
வதற்கு உத்ஸவர் இல்லையே யென்று வியாகூலமாய்க் கண்வளர்ந்
தருள, ஸ்வப்பநத்தில் திருநாராயணப்பெருமான் எழுந்தருளித்தம்
உத்ஸவரான இராமப்ரியர் டில்லிநபாபின் மகளால் ஆதரவுடன்
பேண்ப்பெற்றிருப்பதாக ஸாதித்தார். இவர் டில்லிக்குச் சென்று
நவாப்புவினிடம் “எங்கள் குலதெய்வமான இராமப்ரியர் உமது மக

ளது அந்தப்புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அவரைத் தரவே
ணும்” என்று அபேக்ஷிக்க, ராஜாவும் இவரை அங்கு அழைத்துச்
செல்ல இவர் இராமப்ரியரை அன்புடனழைக்க, அவர் அழகுடன்
நடந்துவந்து இவர்மடிமீதமர்ந்தார். இவரவரைச் செல்வப்பிள்ளை
என்றழைத்து, கோயிலில் எழுந்தருளப்பண்ணி எல்லா உற்சவங்
களையும் இனிது நடத்திக்கொண்டு பன்னிரண்டு வருடம் எழுந்
தருளியிருந்தார்.

ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் கண்ணிழந்தது.

ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் சோழனிடம் செல்ல, அவன்
சிவனைபரன் என்று கையெழுத்திடும்படி ஆழ்வானைக் கட்டாயப்
படுத்தினான். ஆழ்வான் நாராயணனை பரன் என்று பலவிதமாய்
முடிவுகாட்டி, கையெழுத்திடமறுத்தார். பெரியநம்பியு மல்வாறே
மறுக்க, இருவர்களுக்கும் வாங்கிவிடுமாறு அரசன் கட்டளையிட்
டான். உடனே வீரசைவனைக்கண்ட கண்கள் தமக்குத்தகாதென்று
சொல்லி ஆழ்வான் தம் கண்களைத் தாமே பறித்துச்சோழன் கழுத்
தில் எறிந்தார். பிறகு பெரிய நம்பியின் கண்களும் வாங்கப்பெற்
றன.

பெரியநம்பி பரமபதமடைந்தது.

பெரியநம்பி வயதுசென்றவர். அவரால் வலிபொறுக்கமுடிய
வில்லை. அவர் ஆழ்வான்மடியில் தலையையும் தன்மகளான அத்துழாய்
மடியில் திருவடியும் வைத்துக்கொண்டு படுக்கையாகச் சாய்ந்தார்.
ஸ்ரீரங்கத்தையும் பெருமானையும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரையும்விட்டுத்
தனியிடத்தி லுயிர்துறக்க நேரிட்டதே யென்று ஆழ்வான் மிக
வருந்தினார். அதற்குப் பெரிய நம்பி “ஆழ்வான்! ஒரு பாகவத
னுடைய மடி கோயிலிலும் சிறந்ததன்றோ? இராமபிரான் காட்டில்
ஜடாயுவைப் பெற்றாற்போல் நான் உர்மைப்பெற்றேன். நான் ஸ்ரீரங்
கம் சென்றே உயிர்விட்டால் பின்புள்ளாரும் அங்குசென்றே ஆவி
நீங்கவேண்டுமென் றையங்கொள்வார்களன்றோ?” என்று மறு
மொழிகூறி ஆளவந்தாரையும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரையுமுள்ளத்துக்
கொண்டு முன்னோர் சென்றடைந்த பரமபதமடைந்தார்.

ஆழ்வானேத் தடுத்தது.

கூரத்தாழ்வான் கோயிலைபடைந்தார். பெரியநம்பியைப்போல் தாமுமுயிர்தீங்கப் பெறவில்லைபே பென்று வருந்தினார். பிறகு பெருமானை சேவிக்க விருப்பங்கொண்டு உள்ளே சென்றார். அரசனுத்திர விற்படி கோயிலார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைச் சேர்ந்த ஒருவரையும் உள்ளே போகவிடாமல் தடுத்தார்கள். ஆனால் ஒருவன் இவரை மட்டும் நல்லவரென்று உள்ளே போகச்சொன்னான். ஆழ்வான் அதுகண்டு திகைத்துநின்றார். “உலகில் நற்குணமுடையோர் ஆரிய னுறவுபெறும்படி யாழ்த்தினார்கள்; இப்பொழுது நான் உள்ளே சென்றால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் உறவை பொழித்தவனாவேன்; ஆசார்யசம்பந்த மறுத்துக்கொண்டு பெருமானை சேவிப்பதில் பயனில்லை” பென்று சொல்லித் தம் திருமானிகைக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

சோழன் இறந்தது.

சோழனுடைய கழுத்தில் புழு உண்டாகி அவன் இறந்தான். ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தம் ஆசார்பருக்குத் திங்கிழைத்த சோழன் இறந்ததுபற்றி ஆறுதலடைந்தாராயினும், பெரியநம்பியு மாழ்வானும் கண்ணிழந்து, பெரியநம்பி பரமபதமடைந்ததைக் கேட்டு அவர் அளவில்லாத துக்கத்தில் அழுந்தியவரானார்.

ஸ்ரீரங்கம் சேன்றது.

இவர் திருநாராயணபுரத்தில் தன்னை ஆசிரயித்த ஐம்பத்திரு வருக்குத் தஞ்சமாகத் தமருகந்த தம் உருவத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்துவிட்டுப் பெருமானிடம் விடைபெற்று ஸ்ரீரங்கம் சென்று பெரியபெருமானை அன்போடு சேவித்தார். பெருமானிவரைப் பார்த்து “என்னைவிட்டு வெகுநாள் பிரிந்து மிகவு மிளைத்தீர்” என்று கேட்கும் விசாரிக்க, இவர், “தேவரீர் அடியார்கள் வாழ அரங்கத்திற் பள்ளிகொண்டெழுந்தருளியபின் அடிபேனுக்குக் குறையுண்டோ” என்றுபதிலுரைத்தார்.

ஆழ்வானைக் கண்டது.

பிறகு இவர் கண்ணிழந்த ஆழ்வானைக்கண்டு துக்கம் உள்ளடங்காமல் பொங்கி வழிந்து கண்ணீர் பெருக வாய்பேசாமல் நின்றார்.

நின்றவர் ஆழ்வர்னை நோக்கி, “தர்சனத்திற்காக தர்சன மிழந்தீர்” என்று தம்வருத்தம்கூற ஆழ்வான், “அடியார்விஷயமாய் அடியேன் செய்துள்ள குற்றத்தினால் இது நேர்ந்தது” என்று மறுமொழி கூறினார்.

ஆழ்வான் உட்கண் பெற்றது.

இவர் ஆழ்வானை நோக்கி, வரதன் வேண்டுவார் வேண்டியதைக் கொடுப்பவராதலால், இழந்த கண்களைக் கொடுக்கும்படி கேட்கச் சொல்ல, இவருடைய கட்டாயத்தின்மேல் ஆழ்வான் வரதன்விஷயமாய் “வரதராஜஸ்தவம்” அருளி அதனைப் பெருமான்கோவிலுக்குச் சென்று விண்ணப்பம்செய்ய, ஆழ்வான் உடனே உட்கண் பெற்று வரதனையு மிவரையும் கண்ணாரக் கண்டு களிப்படைந்தார்.

திருமலை முதலான இடங்களுக்குச் சேன்றது.

திருச் சித்ரகூட மழிந்து அங்குள்ள மூலவரையும் உற்சவரையும் திருமலைக் கெடுத்துச்சென்றார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு இவர் திருமலைக்குச் சென்று இரண்டு விக்ரஹங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்து திருவேங்கடமுடையானையும் சேவித்தார். பிறகு பெருமான்கோவிலுக்குச் சென்று பேரருளாளரை சேவித்து மீண்டும் கோயிலைபடைந்து இன்புற்றிருந்தார். இவர் நாச்சியார்திருமொழி நடத்தும்போது ஆண்டாள் அருளியுள்ளபடி திருமாலிருஞ்சோலைக்குச்சென்று அங்குப் பெருமானுக்கு நூறுதடா நிறைந்த வெண்ணையும் அக்காரவடிசிலும் சிறப்பாகச் செய்து அமுது செய்வித்தருளினார்.

அதன்பிறகு இவர் ஆண்டாளின் அவதாரஸ்தலமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச் சென்று ஆண்டானை அன்புடன் சேவித்தார். அங்கு ஆண்டாள் அகங்குளிர்ந்து இவரை நம்கோயிலண்ணர் என்று அர்ச்சகமுனை திருநாமம் சாத்தியருளினார்.

பிறகு இவர் திருப்புகளின்குடி என்னும் திவ்யதேசத்திற்குச் சென்றார். அங்கு ஒரு பிராமணப்பெண்ணைப் பார்த்து அங்கிருந்து ஆழ்வார்திருநகரி எவ்வளவுதூர மென்று வினவினார். அதற்கு

அவள் “நீர் திருவாய்மொழி அறியீரோ” ஆழ்வார் “கூவுதல் வருதல் செய்யாயே” என்று அருளிச்செய்ததினின்ற அது ஒரு கூப்பிடு தூரமென்று அறியவேண்டாவோ என்றாள். இவர் அப் பெண்ணின் நுண்ணறிவிற்கு மிக மகிழ்ந்து அவளுக்கும் அவளுடைய பெற்றோருக்கும் அர்த்த விசேஷங்கள் பலவற்றை யருளிச்செய்து அன்றிரவு அவள் வீட்டில் அமுதுசெய்தருளினார். பின்பு இவர் நம்மாழ்வாரின் அவதாரஸ்தலமான திருக்குருகூருக்குச் சென்று ஆழ்வாரைச் சேவித்து மனம் கொடியை உடைத்தார்.

கிடாம்பியாச்சான் திருந்தியது.

ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் உணவருந்தும் சமயம் தாகத்திற்கு ஜலம் கேட்க, கிடாம்பியாச்சான் என்பவர் ஒருபக்கமாக நின்று அவர் வாயில் நீர்வார்த்தார். அதனால் ஸ்ரீவைஷ்ணவருடைய கழுத்து ஒரு பக்கம் சாய்ந்தது. அதனை இவர் கண்டு ஆச்சான் முதுகிலறைந்து நேராக நின்று நீர்வார்க்குமாறு சொல்லியருளினார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சிறிதும் வருத்தம் கொடுக்கலாகாதென்பது இதன் கருத்து.

கா. ரா. இராமா நுஜன்.
உறையூர்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ 2 தெராபோத-ஜாயநஃ

ஒரு விசேஷக்குறிப்பு.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்போபய வேதாந்த ப்ரதிஷ்டாபநாசார்யராய், ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜ சித்தாந்த நிர்த்தாந்தகாசார்யராய், ஸகலமுநிஜன மாநஸாவிந்த ஸ்ரீராஜஹம்ஸாவதாரராய், ஸ்ரீவரமங்காஸமேத ஸ்ரீ தேவநாயகாந்தரங்க கைங்கர்யதாரந்தரராய், ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்த்ரேத்யாதிபாய் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீவானமாமலை ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி, ஸிஷ்யகோடிகள் எளிதில் தம் திரு

வடியடைந்துய்யுமாறு திவ்யதேச யாத்ரையாய் எழுந்தருளிவரும் அவசரத்தில், பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வேண்டிய வேதங்களோதிப் பரதத்வ நிர்ணயஞ்செய்யப் பொற்கிழி யளித்ததும், வேதத்துக்கு ஒமென்னுமதுபோல் உள்ளதுக்கெல்லாஞ் சுருக்கமாய்த் தான் மங்கலமுமான திருப்பல்லாண்டு அவதரிக்கப் பெற்றதுமான இம்மதுராநகரத்தில் பட்டர்பிரான் பல்லாண்டு பெற்ற மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணனை மங்களாசாசனம் செய்பத் திருவுள்ளம்பற்றித் திருமங்கலத்திலிருந்து நாளிது அகஷயஸ்ரவ ஆனிமீ 31உ வியாழக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு மதுரை ஸ்ரீ கூடலழகப்பெருமாள் திருநந்தவனத்துக்கு எழுந்தருளினார். அன்று மத்தியானம் நந்தவனத்தில் ததீயாராதனம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மாலை 6½ மணிக்கு மதுரைப் பிரமுகர்கள் பலரும் விசேஷமான ஸந்நிதி மரியாதைகளுடன் ஜீயர் ஸ்வாமியை எதிர்கொண்டு சென்றனர்; மதுரை வக்கில் பிரம்மஸ்ரீ V. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியவர்கள் (B. A., B. L.,) ஜீயர் ஸ்வாமியிடம் தாமியற்றிய ஸ்வாகதபத்திரத்தைப் படித்து ஸமர்ப்பித்தார்கள். அதன்பின் 7½ மணிக்கு நந்தவனத்திலிருந்து தோய்தவத்துத் தூமறையோர் சுவஸ்திவாஜிந கோஷத்துடன் பின்னொடரமிக்க வைபவங்களுடன் ஜீயர் ஸ்வாமி ஸ்ரீ கூடலழகர் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளினார். ஸ்ரீ கூடலழகர் ஸந்நிதியிலும் ஸ்ரீ மதுரவல்லித் தாயார் ஸந்நிதியிலும் விசேஷ மரியாதைகள் நடைபெற்றன. அதன்பின் 10 மணிக்கு ஸரண்யாபிமத விஷ்ணுசித்த ராமாநுஜ ஸபையாரால் கொட்டகையுடன் அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீ கூடலழகர் முன்மண்டபத்தில் அரங்கநகரப்பனும், ராமாநுஜகூடத்தில் ஜீயர் ஸ்வாமியும் எழுந்தருளினார்கள்.

அதற்கு மேல் தங்கப்பல்லக்கில் ஜீயர் ஸ்வாமி வீற்றிருக்க வெகு விமரிசையாய்ப் பட்டணப்ரவேசம் நடந்தது. அன்று ததீயாராதனம் பட்டணப்ரவேசம் முதலியவற்றை ஸ்வாமி சிஷ்யரும் மதுரையிற் பிரபல பாத்திரவியாபாரியா யிருப்பவருமாகிய ஸ்ரீமான் செ. ராமாநுஜ ஆழ்வார் நடத்துவித்தார். ஆடிமீ 1உ வெள்ளிக்கிழமை ததீயாராதனம் மதுரை கான்பாளயம் 1-வது தெரு, ஸ்ரீமான்கள்.

நாட்டாண்மை சு.திருவேங்கடம் பிள்ளை, ரா.ம.செங்கசாமிப் பிள்ளை, கா.தி.தேவர்பிரான் பிள்ளை, கு.கி.ராமசாமி பிள்ளை, செ.நம்மாழ்வார் பிள்ளை முதலியோரால் நன்கு நடைபெற்றது. அன்று ராத்திரி மதுரை ஆ.நா.கோ.ஜவுளிக்கடை ஏஜண்டு ஸ்ரீமான் சுப்ரமணிய ஐயரவர்களால் அரங்கநகரப்பனுக்கு டோலோக்ஸவம் வெகு விமரிசையாய் நடைபெற்றது. 2உ சனிக்கிழமை மதுரை கீழப்பெருமாள் மேஸ்திரி வீதி, ஸ்ரீமான்களான ஆ.தெ.செங்கசாமி பிள்ளையவர்களாலும் அ.சு.ஆழ்வார் பிள்ளையவர்களாலும் ததீயாராதன முதலியன வெகு சிறப்பாய் நடைபெற்றன. 3உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை யில் அனுப்பானடி முனிசிபல் கௌன்ஸிலர் ஸ்ரீமான்கள் V. P. லக்ஷ்மண நாயுடு, M. வெங்கடபதி நாயுடு சுந்தரராமாநுஜ நாயுடு முதலியோர்கள் ஜீப் ஸ்வாமியைப் பிரார்த்தித்து தங்கள் நகரத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி ஆராதித்து அன்று ராத்திரி அங்கிருந்து மதுரை ஸ்ரீ கட்டலழகப்பெருமாள் ஸந்திதிவரை பட்டணப்ரவேசமும் மிகவிமரிசையாய் நடத்திவைத்தார்கள். 4உ திங்கட்கிழமை மதுரை ஸ்ரீ சரணயபிமத விஷ்ணுசித்த ராமாநுஜ ஸபையார் முயற்சியால் உதவிய பல பாகவதர்களின் தீவ்ய சகாயத்தால் ததீயாராதனம் முதலியவை மிகவும் சிறப்பாய் நடைபெற்றன. அன்று மாலை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழுதவிப் பத்திராதிபர் திரு.கி.இராமாநுஜையங்கார் தாம் ஜீப் ஸ்வாமி விஷயமாய் இயற்றிய முத்தகச்செய்யுள்களை வாசித்தார். அதன்பின் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயரும் செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபருமான ஸ்ரீ.உப.வே. வித்வான் திரு. நாராயணையங்கார் ஸ்வாமி, மதுரை வக்கீல் பிருட்டி ஸ்ரீ. V. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள், செந்தமிழுதவிப்பத்திராதிபர் இராமாநுஜையங்கார் முதலியோர்க்கு வித்வத்ஸம்மானமாக ஜீப் ஸ்வாமியால் சால்வைகள் வழங்கப்பட்டன. 5உ செவ்வாய்க்கிழமை மதுரையைப்படுத்துள்ள துவரைமான், ஸ்ரீமான்கள் பிச்சுக்குட்டி ஸ்ரீநிவாஸயங்கார் அவர்கள், சுந்தரராமாநுஜயங்கார் அவர்கள் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி ஜீப் ஸ்வாமி அங்கு எழுந்தருளினார். அங்கிருந்து 6உ புறப்பட்டுத் தல்லாகுளமார்க்கமாகத் தென்னாடுதெனுவென வண்டு முரல் திருமாலிருஞ் சோலைமலை யழகனையும் தாளதாமரைத் தடமணிவயல்

திருமோகூர்க் காளமேகத்தையும் மங்களாசாசனம் பண்ணிக் கொண்டு திருவணையாத்திரையாக எழுந்தருளினார். ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் படித்துக்கொடுத்த ஸ்வாகத பத்திரமும் ராமாநுஜையங்கார் படித்த முத்தகச் செய்யுட்களும் முறையே வருமாறு:—

ஸாமதவதிரகா.

ஸ்ரீ ஜெயவரண யொயிவதிநா ஸுஸூவிதெ ஸ்ரீஜெ
ஜீவ்யுனிஸூல ஹஷ்டகார மணிநாடீ ஸிவான நியடாரகா
தொதாஜெள வரஜெள ஸஹர ஸ்ரீஜெவநெது ப்ருஹோ
கெஜ்யெபுதி யாரூரொ யதிவத் ராரோநுஜாயெபு
ஜயெசு||

ரோஹாநூல ஹஜீனட கடுவவதிதாம் ஸுஸூல
ஜநாநிமடீநு வெஜானஹ ஹஷ்டெ ஹிடு ததஜெ
ஜுகூலயம் ஸாஜாரா ஹஸூலம்வ வநெந ஸகூரஜெஸா
வூதூரயதூ ஸ்ரீதாநு ஸ்ரீநஜெஸ வஜாரவிநு விஹசு
ஸ்ரீநாஜஹ்ஸொ ஜெநி||

சூராயடா: வரஜாவிஹி ஹவசு கெஜ்யட நிரூ
ஸூல ஸஹிஷூ நநுஸாவிதம் கரணயா கெஜ்யட
கூவடெல ஸாநிய்யம் ஜஜெதஜ ரஜெநமரெ ஸ்ரீஸுநாராயி
ஷிதெ ஸௌலஹி மூனொதூராவி ஸதகம் ராரோநுஜ
ஸூஜிநா||

ஹாவெவகூலி ஜெயடூமெவ விஜெ யுகூயட
வூணம் ஸூல ஸநூலா ஸூலவீ ஜெநிஸூவடிதா: கெண
ஜயவூலநா: காவாயாம்பா யுஜயாடூநயநொ ஹவெ
ஜிஜணவஹ ஹாவெபு ஜயதிஸூரிஷூ நிவஹம் ஸதாயட
ஜெஜெயயநு||

முத்தகச் செய்யுட்கள்:-

தாழிசை.

திருமங்கை மணவாளன் முழுமுதல்வ னெனவுலகு

தெளிவித் தாட்கொள்

வரமங்கை மருவுவர யோகிதிரு வடிமலர்கள்

வணக்கஞ் செய்வாம்;

மட்டொழுக்குந் துளவநெடு வரைபனைய விருபுயத்தும்

மருவ தின்றோன்

எட்டெழுத்தும் பொருளுமெம திதயமிசை பதியவிரு

ளிரிய வென்றே.

ஒருகண்டங் கொண்டநம னுயிர்கவரா துலகனைத்து

முப்பக் கொள்வான்

திரிதண்டங் கொண்டவர மங்கைமுனி செம்பொனடி

சிரமேற் கொள்வாம்;

முப்பொருளாய் நான்மறையின் முடிப்பொருளா யைந்தவித்த

முனிவர் தேரு

மப்பொருளெங் கைப்பொருளா யகலாது நின்றெம்மை

யனிக்க வென்றே.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூவுறை வோனும் புரிசடை யோனும் புரந்தரனும்

தேவரு நான்மறை யுந்தினந் தேடித் தெரிவரிய

மாவரு மார்பன் மகிழ்சி வரமங்கை மாமுனிவன்

சேவடி சூடு மவரடி யோந்தொழுந் தெய்வங்களே.

மெய்யே யுலகினிற் செல்வரிப் போதில்லை வீணிலவர்

பொய்யா கியபுகழ் பேசிப் பயனென் புகனெஞ்சமே

செய்யார் வரமங்கை மாமுனி சேவடி சேர்திநல்கும்

கையாது நீகரு தும்பொருள் யாவுமக் கற்பகமே.

பதந்தருந் தீவினை பாற்றியென் றும்பரந் தாமமன்னும்
இதந்தரு மாற னிணையடி யேத்து மிருமறையும்
விதந்திடு மெய்ப்பொரு ளெல்லாம் விளங்க மிகவிரித்து
நிகந்தரு மெங்கள் வரயோகி பாத நினைபவர்க்கே.

நேரிசை வேண்பா.

தெய்வம் பலவுமவர் சீர்செப்பு நூல்பலவும்

பொய்வம் பெனுமாறு போயினவால்—மெய்வந்த

நங்கைமுனி செந்தமிழால் நாரணனை தெய்வமெனும்

மங்கைமுனி யிங்கே வர.

சென்றுவர மங்கைமுனி சேவடிகள் கைதொழுதால்

மன்றுபுகழ் நாவீறு வாய்ந்திடுவீர்—பொன்றிகழும்

ஆடை கடகமணி யாழிகுழை யாதியவும்

வீடும் பெறுவிரிது மெய்.

பாடுவது மாறன் பணித்தமறை யாநாளுந்

தேடுவது மந்தூற் றெளிபொருளை—சூடுவது

நற்சி வரமங்கை ரீர்மா துஜமுனிசெம்

பொற்சே வடிக்கமலப் பூ.

ஸ்ரீ:

நன்கொடை.

நம்திவாகரம் விர்த்தியடைந்துவருகிற நிலைகண்ட கீழ்க்குறிப்
பிடப் பெற்றுள்ள தார்மிகர்கள் இது இன்னும் நன்னிலையடைந்து
நிலைபுறுதற்காக ஆயுட்சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்து பொருளுகவி
புரிந்தார்கள். இவர்களின் உதவி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று.
இவர்கள் நீண்ட வாழ்நாளையும், ஸமஸ்த ஐசுவர்யத்தையும்பெற்று
இன்புறுமாறு ஸர்வேசுவரனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

(1) ஸ்ரீமாந். ஈ. வெ. கிருஷ்ணஸாமி நாயக்கர் சூ. 25
கருரரோடு ஈரோடு.

(2) " நீர்மணிபம் இராமஸாமி நாயுடு சூ. 25
ஜல்லிபட்டி, தளிப்போஸ்டி (உடுமலைப்பேட்டை.)

- (3) ஸ்ரீமாத் ஜ. வெங்கடஸாமி நாயுடு 25
செய்யுர் செய் போஸ்டி செய் தாலாகா.
- (4) ,, எம்பெருமானார் தரிசன ஸபையார் 25
நாரணபுரம், தாராபுரம் போஸ்டி.
- (5) ,, நம்பெருமாள் ராமாநுஜ தாஸர் 25
செய்யுர் செய் போஸ்டி.
- (6) ,, குலசேசர ராமாநுஜ தாஸர் 25
செய்யுர் செய் போஸ்டி.
- (7) ,, செல்வநம்பி ராமாநுஜ தாஸர் 25
குருவப்பநாயக்கன்புதூர் பலக்கனாத்துப் போஸ்டி
திண்டுக்கல் தாலாகா.
- (8) ,, (சிவசெங்கை) ஹரிசுருஷ்ண நாயுடு 25
குமாரர் அழகியமணவாள நாயுடு
ஷராப்பு பெரியகடைவீதி திருச்சி.
- (9) ,, அ. திருவேங்கடராமாநுஜதாஸர் 25
சிறுவனார், மதுரா. ரெட்டியாபட்டி.
10. சேலம் செவ்வாப்பேட்டை ஸ்ரீமாத் வக்கீல், குமாரசாமி செட்டியார் அவர்கள் போஷகராகச்சேர்ந்து 25
இவர்களைப்போல இன்னும் பலதார்மிகர்கள் ஜீவித சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து பொருளுதவிபுரிய வேண்டுகின்றோம்.

ப. அ.

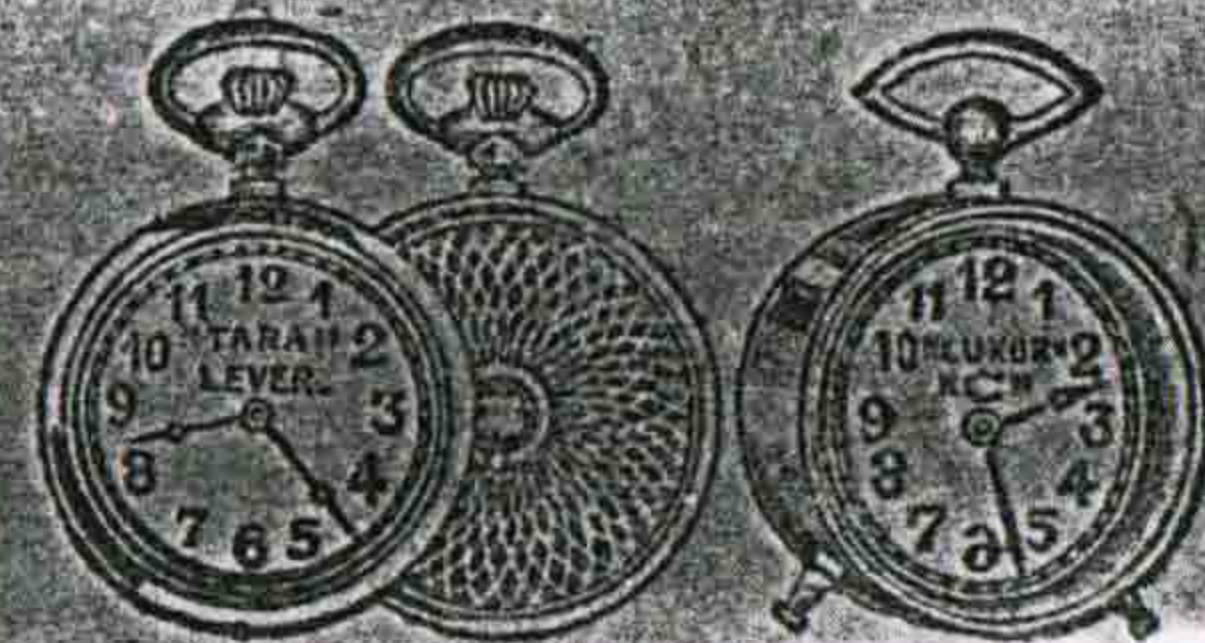
Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இனாம்!

இனாம்!!

'C' ரிஜிஸ்டர் டைம்பீஸ் இனாம்.

மீட்டர் 10 காறட ரோலட் கோல்ட் டாரா லீவர் பாக்கட் வாச்
ஐந்து வருஷம் உத்திரவாதம். டைலில் அச்சிட்டு ஐந்து ரூபாய் விலையுள்ளதும், பின்புறம் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதுமான ஒரு கடிக்காரத்திற்கு ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு எங்களின் 'C' ரிஜிஸ்டர் செய்த டைம்பீஸ் இனமாகக் கொடுக்கப்படும். சில நாளைக்குமாதிரி ஒரு கடியாரத்திற்கு ஆர்டர் செய்தால் ஒரு டைம்பீஸ் இனமாகக் கொடுக்கப்படும். முந்தாம் நண்பர்கட்டு,

கடியாரம் விலை ரூ. 5 தான்.

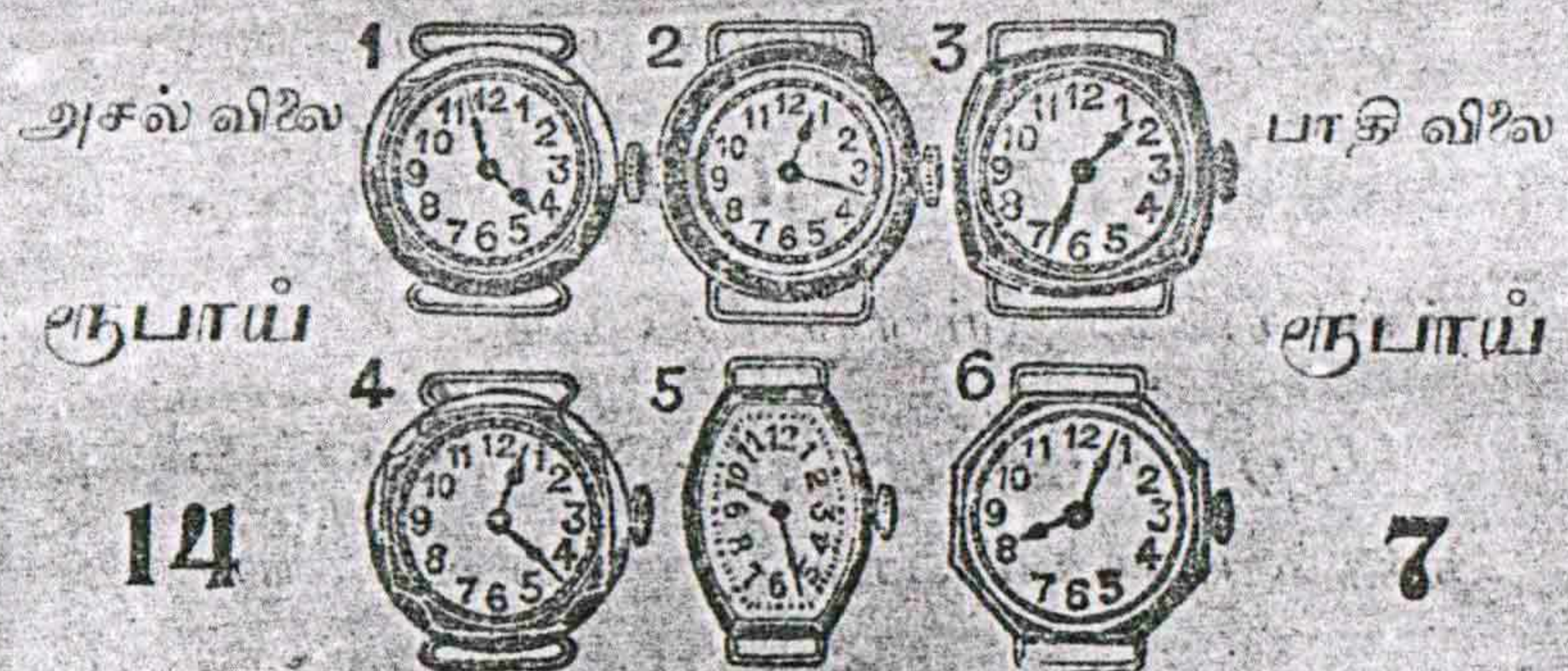
கார்ப்படன் வாச் கம்பெனி.

தபால் பெட்டி நெ. 265, மதராஸ்.

பாதி விலை!

பாதி விலை!!

ஒரு மாதம்வரையிலும்.

22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் கைகெடியாரம் 10 வருஷம் உத்திரவாதம். பார்வைக்கு அழகாயும், இக்கடியாரங்களில் எம்மாதிரி வேஷ் ஆனபோதிலும் அனுப்பிவைக்கப்படும். பாதி விலை ரூ. 7. ஒவ்வொரு கெடியாரமும் ஒரு பட்டு பட்டையுடன் அனுப்பப்படும்.

ஸ்வான் ஹவுஸ்,

தபால் பெட்டி 508, பி. டி. மதராஸ்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேவராமாதுஜாயநம:

கூடல் மான் மியம்.

—

இது, வையை க்ருதமாலா என்ற இரண்டு கடவுள் மாந்தியுடையதும், சங்கம் விளங்கப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு விளைந்த நிலமுமாகிய மதுரைப்பதியின் பெருமை என்னும் செவ்வையாய் எடுத்துரைக்கும் ஓர் அரிய நூலாம். இது, ப்ருதம்மாண்ட புராணத்தை முதல் நூலாகக்கொண்டு விளங்கிய பழமையான தமிழ்க் காவ்யத்தினின்றும் வசன ரூபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர்களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது, இதில் அறிய பலவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகலால் யாவரும் போற்றத்தக்கதே. விரும்புகின்றவர்கள் நமது ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இதன் விலை அனு 0-6-0.

இங்ஙனம்,

மாணேஜர்.

239, ஹரிஸமயதிவாகரம் பிரஸ், மதுரை.

இதில் குணமில்லையென்று ரூபிப்பவர்களுக்கு

இலும் ரூபாய் 100.

அந்நிய நாடுகளிலும் நன்கு மதித்து மெடல் பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டெண்டல் பாம்.

தந்தவியாதிகளைப்போக்கி பற்களை உறுதியாக்கும்,
பற்பொடி.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

பாட்டில் விலை அனு 4.

லியாபாரிகளுக்கு தக்ககமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண & கோ., மன்னார்தடி.

விளம்பர விகிதம்.

எல்லா ஆர்டர்களும் மணியார்டர்மூலம் அனுப்புவதுடன் முழுவிவரமும் தெளிவாய் எழுதவேண்டும்.

எங்களுடைய பத்திரிகை பிரதிமாதம் 1500 காப்பிகள்வரை பல ஊர்களுக்கும் பேசுவதால், விளம்பர சமாசாரம் கொடுக்கிறவர்கள் அடியில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விகிதப்படி தங்களுக்கு தேவையான காலத்திற்கு ஆர்டர் கொடுக்க வேண்டுகிறோம்.

பக்கம்.	1 மீ	3 மீ	6 மீ	1 வரு
முடி பக்கம் ரூ.	3-0-0	8-0-0	16-0-0	32
அரை பக்கம் ரூ.	1-8-0	4-0-0	8-0-0	16
கால் பக்கம் ரூ.	0-12-0	2-0-0	4-0-0	8

இங்ஙனம்,

மாணேஜர்.

239, ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்,

தெற்குமாரட்டுத் தெரு, மதுரை.

WHAT IS YOUR DUTY TO YOUR COUNTRY?

*To support Home Industries and
give proper encouragement.*

**The Madras Pencil Factory,
P. Box 86, MADRAS.**